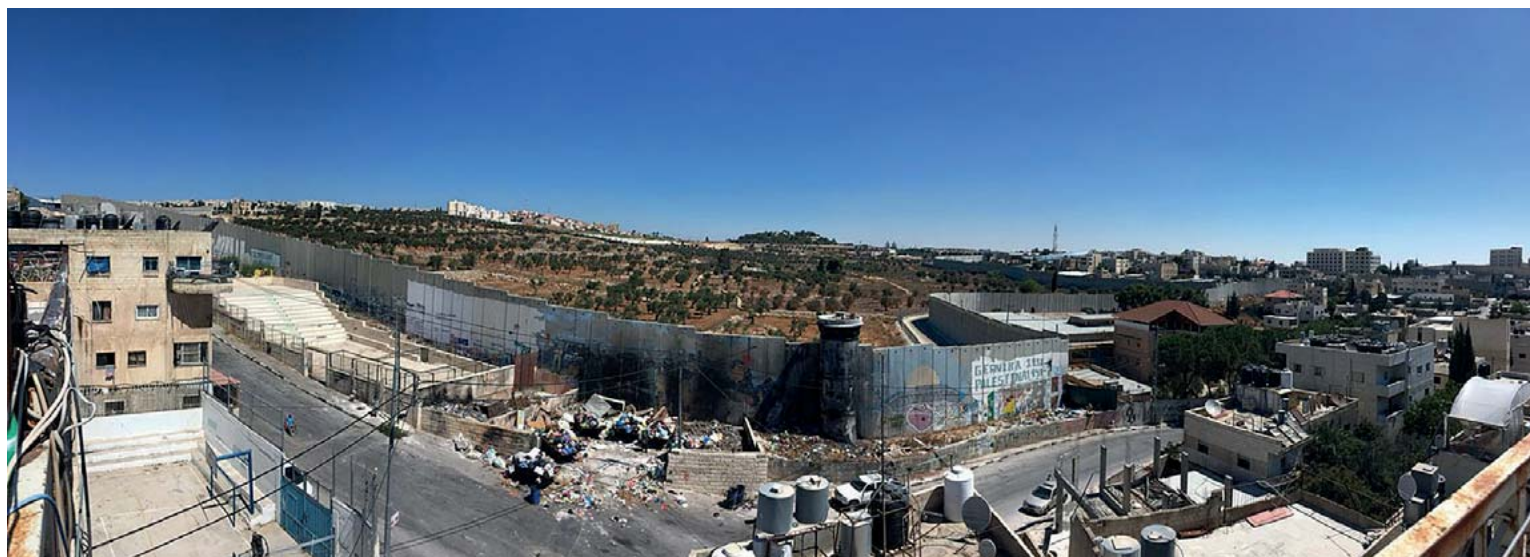

Viatjar! Una inversió de vida!

Relat de l'estada a Palestina d'Enric Torres, becat amb la beca solidària de l'Ajuntament d'Alella

ENRIC TORRES (TEXT I IMATGES)

Des de fa diversos anys que vaig darrere les beques que proporciona l'Ajuntament d'Alella. Penso i defenso lliurement en el bé que ens fa no només com a poble, sinó també com a societat, que el nostre ajuntament aposti fermament per invertir el 0,7% del seu pressupost anual en cooperació internacional. Sense cap mena de dubte crec que és una inversió en educació.

Ara ja fa sis mesos que vaig tenir l'opunitat de poder viure una experiència que m'ha ajudat a ampliar els meus horitzons.

Des de fa molts anys que uns dels aspectes que més m'interessa quan viatjo és saber com viuen el dia a dia les persones del país que visito. Coses que per a molts de nosaltres són senzillament simples fets bàsics quotidians, a Palestina, es poden convertir en veritables maldecaps.

L'Associació Catalana per la Pau (ACP) col·labora des de fa anys amb l'ajuntament. Aquesta mateixa organització des de fa anys treballa 100% compromesa amb la transformació de les condicions de vida de les poblacions desfavorides i, juntament amb la Palestinian Farmers Union (PFU), un sindicat d'agricultors i ramaders que ens va acompanyar al país, treballa amb l'objectiu de difondre la realitat que es viu a Palestina.

Aquesta ha estat la nostra tasca, la de divulgar la situació actual del conflicte que

es viu a l'Orient Mitjà entre palestins i israelians.

Per fer-vos conèixedors de com és la realitat d'allà, m'agradaria estructurar l'article de la manera següent:

L'aigua és vida:

L'aigua és probablement un dels aspectes més importants per entendre el conflicte que es viu a l'Orient Mitjà entre palestins i israelians. L'aigua és la font natural bàsica per excel·lència per poder mantenir-nos vius al planeta.

Aquest aspecte fonamental, al seu país lamentablement és un problema.

El govern israelià té el control de l'aigua també en territori palestí, i per tant té la ca-

pacitat de jugar a favor en relació amb el conflicte. L'objectiu del govern, per tant, és no només complicar la vida encara més als palestins, sinó també poder debilitar encara més l'economia. L'agricultura i la ramaderia són sectors estratègics. Fer que els agricultors i ramaders no puguin disposar de prou aigua per a les terres significa pèrdua de llocs de feina i d'ingressos, i tot el que això comporta. Actualment ja els palestins, per les seves pròpies fonts naturals, paguen un preu molt més elevat, tres cops més per l'aigua que els israelians.

Dades UNRW: Nacions Unides per als Refugiats de Palestina al Pròxim Orient.

OMS: l'Organització Mundial de la Salut recomana disposar d'uns 150 l d'aigua per persona.

Els palestins residents a Cisjordània només disposen de 79 l d'aigua diaris, i els de Gaza entre 40/50 l de mitjana al dia. Tres cops menys del recomanat. Els israelians, en canvi, 500 l.

Viatjar:

Els palestins tenen una llibertat de moviment molt limitada. Actualment una gran part viuen sota el control absolut de la seva mobilitat. Una gran part no han estat mai fora del seu país i ni probablement tindran la possibilitat

Enric Torres.

de fer-ho, perquè les autoritats israelianes –normalment l'exèrcit– no els ho permeten. El passaport palestí és probablement un dels menys útils al món. Ni tan sols tenen aeroport. Els pocs palestins que obtenen un permís, poden volar des de Tel Aviv. Uns altres, amb passaport jordà, després de passar fins a tres controls –palestí, israelià i jordà–, s'envolen des d'Amman, la capital de Jordània.

Desplaçar-se:

Només a Cisjordània, actualment s'hi poden trobar fins a 720 quilòmetres de murs, molts dels quals de més de 20 metres d'altura. Hi ha pobles, ciutats, terrenys i famílies dividits, i escolars que en comptes de trigar cinc minuts per anar a l'escola poden arribar a tardar fins a dues hores. Alguns treballadors han arribat a perdre la feina perquè els tantíssims punts de control que hi ha entre els

murs s'han tancat indiscriminadament i, per tant, no permeten l'accés a l'altre costat del mur, on molts tenen o ja tenien la feina.

Expropiació de terres:

Moltes persones, sobretot a Alella, decideixen fer grandíssimes inversions econòmiques en propietats, com cases. Persones que decideixen invertir el 100% dels estalvis en un habitatge. Als palestins se'ls expropien terres fèrtils per a ús de cultiu i habitatges familiars sense cap motiu. D'un moment a l'altre pot arribar un militar, fer-te'n fora i destruir casa teva.

Opció de vida:

Un últim aspecte que vull compartir és que els palestins, tal com molts d'ells ens ho van fer saber, tenen tres opcions de vida:

1. Resistir pacíficament

2. Optar per la lluita armada
3. Viure sota pressió constant

La gran majoria escull la primera, resistir pacíficament.

Aquests són alguns exemples del seu dia a dia. M'agradaria que aquesta reflexió arribés a tots nosaltres i, d'aquesta manera, poder valorar totes les oportunitats que la vida ens dona cada dia.

Sempre amb precaució, animo tothom a anar-hi. Els palestins són persones fantàstiques amb una gran voluntat d'explicar què passa al seu país i, sobretot, amb ganes de conèixer unes altres cultures.

Finalment, voldria animar tothom a participar en les estades solidàries que organitza l'Ajuntament d'Alella. Moltes gràcies per l'oportunitat i recordeu que viatjar és sempre una inversió de vida. ●

